

Бухалъ и щъркъ.

(Басня).

— А, бре, Бухльо, тъмничарьо, ¹⁾
Защо не излѣзишъ
На полето, пещинарьо, ²⁾
Свѣта да разгледашъ?
Я погледни, какво грѣе
Слънцето огнѣно,
Злати зѣри на-вредъ лѣе
Весело, засмѣно! . . .
Питалъ веднѣжъ денемъ Щърка
Бухля — в' пещерата,
Кѣтъ се вилялъ тамъ надъ върха,
Да обгледва страната.
— Ой, немогъ, милий братко,
Азъ — на свѣтлината!
Говоришъ ми много сладко,
Но дай тъмнината:
В' тъмнината, изъ мъглата
Азъ царувамъ сладко —
Тогасъ сичко ми ѣ в'ржката
И сѣ върви гладко.
Сички грозни подлогари ³⁾
Любѣтъ тъмнината,
С' Бухлитѣ сж тѣ другари:
Мразѣтъ свѣтлината,
Че в' зѣрата, в' свѣтлината
Ссичко зло се види,
А в' мъглата, в' мърчината
Салтъ дѣвола види . . .

Ц. Гинчевъ.

¹⁾ Който живѣе въ тъмно. ²⁾ Който живѣе въ пещеритѣ. ³⁾ Фалшификатори, влочкици.